

RZECZPOSPOLITA POLSKA

MINISTER FINANSÓW

PT1/0602/1/4/KSB/14/RD 8279

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 30.01.14.
nr. 420 podpis. Borusewicz

Warszawa, dnia 28 stycznia 2014 r.

Włodzisław W. Oborny
SEKRETARIAT
Biura Prac Senackich
Wpłynęło dn. 31.01.14
nr. 609 podpis. [signature]

Pan

Bogdan Borusewicz

Marszałek Senatu

Rzeczypospolitej Polskiej

Nawiązując, do przekazanego przy piśmie Ministra Sprawiedliwości z dnia 31 grudnia 2013 r. znak: BM-I-071-678/13/2, pisma Pana Marszałka Senatu z dnia 19 grudnia 2013 r. (znak: BPS/043-46-1973/13) zawierającego tekst oświadczenia złożonego przez Pana Senatora Tadeusza Arłukowicza na 46. posiedzeniu Senatu w dniu 18 grudnia 2013 r., dotyczącego stawki VAT na wyroby medyczne, uprzejmie informuję.

System podatku VAT w Unii Europejskiej podlega harmonizacji, co oznacza, iż państwa członkowskie zobowiązane są do przestrzegania zgodności krajowych przepisów w zakresie podatku VAT z regulacjami wynikającymi z prawa unijnego. Oznacza to, że regulacje przyjęte w przepisach ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 177, poz. 1054, z późn. zm.), muszą być zgodne w szczególności z przepisami dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. Urz. UE L 347 z 11.12.2006 r., str. 1, z późn. zm.).

Zgodnie z art. 98 dyrektywy Rady 2006/112/WE, państwa członkowskie mogą stosować jedną lub dwie obniżone stawki podatku VAT. Stawki obniżone mają zastosowanie wyłącznie do dostaw towarów i świadczenia usług, których kategorie są określone w załączniku nr III do dyrektywy 2006/112/WE. W pkt 3 i 4 przedmiotowego załącznika wskazano, że stawkę obniżoną, o której mowa w art. 98 dyrektywy 2006/112/WE można zastosować do:

(3) produktów farmaceutycznych zwykle stosowanych dla ochrony zdrowia, zapobiegania chorobom oraz do celów medycznych i weterynaryjnych, łącznie z produktami używanymi do celów antykoncepcyjnych oraz higieny osobistej;

(4) sprzętu medycznego, sprzętu pomocniczego oraz pozostałych urządzeń przeznaczonych zwykle do łagodzenia skutków lub leczenia niepełnosprawności, przeznaczonego wyłącznie do

użytku osobistego przez osoby niepełnosprawne, łącznie z naprawami takich towarów, jak również dostarczanie fotelików do przewozu dzieci w samochodach.

Zdaniem Komisji Europejskiej nie istnieje możliwość stosowania obniżonej stawki podatku VAT do pewnych kategorii towarów wymienionych w załączniku nr 3 do ustawy jako „Towary związane z ochroną zdrowia”, gdyż nie można ich zakwalifikować do żadnej z pozycji znajdujących się w załączniku III do dyrektywy 2006/112/WE (w szczególności nie można ich zakwalifikować do pozycji 3 ani do pozycji 4 załącznika III do tej dyrektywy).

Mając na uwadze powyższe, Komisja Europejska stanęła na stanowisku, że wskazane przez nią polskie uregulowania mogą naruszać prawo unijne.

Komisja Europejska działając na podstawie art. 258 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, wydała w dniu 24 stycznia 2013 r. uzasadnioną opinię, z której wynika, że Rzeczpospolita Polska stosując obniżoną stawkę VAT m.in. w odniesieniu do: dostaw sprzętu medycznego, który nie jest wyłącznie przeznaczony do użytku osobistego przez osoby niepełnosprawne oraz do niektórych produktów farmaceutycznych, wymienionych w załączniku nr 3 do polskiej ustawy o podatku od towarów i usług, uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. od 96 do 98 dyrektywy 2006/112/WE w związku z załącznikiem III do tej dyrektywy.

W odpowiedzi na uzasadnioną opinię, Rzeczpospolita Polska nie podzieliła stanowiska Komisji Europejskiej co do objęcia stawką podstawową niektórych pozycji zakwestionowanych przez Komisję Europejską, ze względu na fakt przeznaczenia towarów w nich ujętych do użytku osobistego przez osoby niepełnosprawne w celu łagodzenia skutków niepełnosprawności.

Komisja nie uznając przedstawionych przez Polskę wyjaśnień wniosła, w dniu 20 grudnia 2013 r., skargę do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawie C-678/13. Tekst skargi został przekazany Ministerstwu Finansów drogą elektroniczną również dnia 20 grudnia 2013 r. Zdaniem Komisji Europejskiej poprzez zastosowanie obniżonej stawki VAT do dostaw sprzętu medycznego i niektórych produktów farmaceutycznych Polska naruszyła przepisy art. 97 i 98 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w związku z załącznikiem III do tej dyrektywy.

Zgodnie z art. 124 § 1 regulaminu postępowania Przed Trybunałem Sprawiedliwości, termin na przedstawienie przez Rzeczypospolitą Polską odpowiedzi na skargę wynosi dwa miesiące od dnia doręczenia skargi. Termin ten ulega wydłużeniu o dziesięciodniowy termin uwzględniający odległość, o którym mowa w art. 51 regulaminu. W niniejszej sprawie, termin na udzielenie odpowiedzi na skargę upływa w dniu 3 marca 2014 r.

Odnosząc się szczegółowo do dalszych pytań, uprzejmie wyjaśniam, że przebieg postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej wynika ze Statutu Trybunału

Sprawiedliwości Unii Europejskiej. Stosowana przed Trybunałem Sprawiedliwości procedura składa się z dwóch części: pisemnej i ustnej. W trakcie procedury pisemnej przekazywane są stronom oraz instytucjom Unii skargi, pisma procesowe, argumenty obrony i uwagi, odpowiedzi na nie oraz wszelkie inne pisma i dokumenty. Na procedurę ustną składa się wysłuchanie przez Trybunał pełnomocników, doradców, adwokatów lub radców prawnych oraz opinii rzecznika generalnego. W postępowaniu w sprawie C-678/13 prowadzona jest obecnie pisemna faza postępowania.

Przepisy prawa unijnego nie wyznaczają terminu, w którym Trybunał Sprawiedliwości powinien zakończyć postępowanie i ogłosić wyrok w sprawie. Z praktyki wynika, że postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości trwają zazwyczaj kilkanaście miesięcy.

W związku z pytaniem „w jakim okresie po zakończeniu postępowania przed ETS Polska będzie zobowiązana do ewentualnego wprowadzenia podwyżki VAT na wyroby medyczne?” uprzejmie informuję, że gdyby Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej orzekł, że przepisy krajowe są niezgodne z odpowiadającymi im przepisami prawa unijnego, to Polska będzie zobowiązana podjąć środki, które zapewnią wykonanie wyroku Trybunału (art. 260 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej). Rozstrzygnięcie takie będzie oznaczało konieczność dokonania zmiany przepisów ustawy o podatku od towarów i usług.

Tryb postępowania w przypadku niewykonania wyroku Trybunału określa art. 260 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Jeżeli Komisja uzna, że dane Państwo Członkowskie nie podjęło środków zapewniających wykonanie wyroku Trybunału, może ona wnieść sprawę do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, po umożliwieniu temu Państwu przedstawienia uwag. Wskazuje ona wysokość ryczałtu lub okresowej kary pieniężnej do zapłacenia przez dane Państwo Członkowskie, jaką uzna za odpowiednią do okoliczności. Jeżeli Trybunał stwierdza, że państwo członkowskie nie zastosowało się do jego wyroku, może na nie nałożyć ryczałt lub okresową karę pieniężną. W związku z tym, że w przypadku ponownego wniesienia sprawy przez Komisję, ryczałt nakładany jest za okres od wydania wyroku, w którym Trybunał orzekł o niewłaściwej implementacji przepisów prawa unijnego, do jego wykonania, to działania zmierzające do wykonania wyroku powinny zostać podjęte niezwłocznie po jego wydaniu przez Trybunał.

Z upoważnienia Ministra Finansów
SEKRETARZ STANU
Janusz Cichoń

